

Για την συκοφαντία (από το βίο του Μεγάλου Αθανασίου)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιανουαρίου 18, 2020

«Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΤΥΡΟΥ» από τό βιβλίο «ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΟΥΧΟΙ»
ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

Σέ ὅλη του τή ζωή ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας **Μ. Ἀθανάσιος** (295-373) ἀγωνιζόταν **ἐναντίον τῶν αἱρέσεων**. Γι' αὐτό καί ὀνομάστηκε «**Στύλος τῆς Ὁρθοδοξίας**»!

Δέκα χρόνια μετά τήν Α' Οἰκουμενική Σύνοδο, οἱ ἀρχηγοί τῆς ἀρειανικῆς πλάνης συκοφάντησαν αἰσχρά τόν ἅγιο ἱεράρχη καί κατόρθωσαν νά πείσουν τόν αὐτοκράτορα νά συγκληθῆ σύνοδος ἐπισκόπων γιά τήν καθαίρεσή του.

Ἡ σύνοδος συνεκλήθη στήν Τύρο τό 335. Στή δεύτερη συνεδρίασή της συνέβη ἕνα καταπληκτικό ἐπεισόδιο, πού φανερώνει τήν εὐφυΐα καί τή σοφία τοῦ Μ. Ἀθανασίου.

Σέ κάποια στιγμή, πού ἐπικρατοῦσε ἡσυχία στήν αἴθουσα τῆς συνόδου, ἀνοιξε ξαφνικά ἡ πόρτα καί μιά γυναίκα ὄρμησε μέσα μέ κλάματα καί κοπετούς φοβερούς.

Μέ λυγμούς φώναζε ἀπελπισμένα ὅτι ἐνῶ εἶχε ὑποσχεθῆ νά ζήσει ζωή παρθενική, ὁ Μ. Ἀθανάσιος μπῆκε στό σπίτι της γιά νά φιλοξενηθῆ, καί τόλμησε νά τῆς ἐπιτεθῆ καί νά τή διαφθείρη!...

Κατάπληξη καί πόνος βαθύς γέμισε ὅλους τούς ἐπισκόπους μπροστά στή νεαρή αὐτή γυναίκα.

Τά βλέμματά τους καρφώθηκαν στόν Μ. Ἀθανάσιο, πού κοιτοῦσε ἀδιάφορα κάτω, σάν νά μή συνέβαινε τίποτε. Τότε ὁ πρεσβύτερος Τιμόθεος, πού στεκόταν δίπλα του, γύρισε καί τή ρώτησε τή γυναίκα:

- Ἐγώ ἦρθα σέ σχέσεις μαζί σου; Ἐγώ μπῆκα στό σπίτι σου;

- Ναί, ἐσύ! φώναξε μέ ἀναίδεια ἐκείνη. Ἐσύ μοῦ ἔκλεψες τήν ἀγνότητά μου. Ἐσύ μέ γύμνωσες ἀπό τή σωφροσύνη μου!...

Κινοῦσε ἀπειλητικά τό δάκτυλο στόν πρεσβύτερο Τιμόθεο καί τόν ἔδειχνε σέ ὅλους, πιστεύοντας ὅτι αὐτός ἦταν ὁ Μ. Ἀθανάσιος!... Γιατί, φυσικά, τόν ἅγιο πατριάρχη

δέν τόν είχε δεῖ ποτέ...

Τώρα πιά τά προπετάσματα είχαν κουρελιαστῆ, καί ὁ ὄχετός τῆς συκοφαντίας ἐμφανιζόταν ἀπαίσιος. Μέσα στήν αἴθουσα ἔγινε σάλος μεγάλος. Οἱ ἐχθροί τοῦ Μ. Ἀθανασίου είχαν δωροδοκήσει μιά πόρνη γιά νά ψευδομαρτυρήσῃ ἐναντίον του.

Μά ἡ ἀπέραντη σοφία του είχε ἐπινοήσει τήν πιά ὑπέροχη ἄμυνα. Πληροφορημένος ἀπό πρίν γιά τήν πλεκτάνη πού τοῦ ἐτοίμαζαν, ὀργάνωσε κι αὐτός μαζί μέ τόν πιστό του πρεσβύτερο Τιμόθεο τά ἀποκαλυπτῆρια τοῦ δόλου καί τῆς συκοφαντίας!

Ὅταν ἡ γυναίκα κατάλαβε τό πάθημά της ἦταν ἀργά πιά... Ἄρχισε νά τά χάνη, νά τραυλίζη, νά μήν ξέρη τί νά πῆ. Οἱ ἀρειανοί, πού ξεσκεπάστηκαν τόσο ἀπρόοπτα, ἔσπευσαν νά τή βγάλουν ἔξω καί νά τήν ἐξαφανίσουν.

Μάταια ὀρθώθηκε ὁ Μ. Ἀθανάσιος, ἀπαιτώντας νά κρατηθῆ ἡ γυναίκα γιά νά ὑποβληθῆ σέ κανονική ἀνάκριση καί νά φανερωθοῦν οἱ συκοφάντες. Μέ κραυγές καί ὀχλοβοή κατόρθωσαν οἱ ἀρειανοί νά σκεπάσουν τίς διαμαρτυρίες του.

Φωνάζαν ὅτι ὑπάρχουν ἄλλες κατηγορίες, ἀκόμη πιά βαριές, πού καμμιά τέχνη καί καμμιά ἐξυπνάδα δέν θά μπορούσε νά τίς διαλύσῃ. Γιατί δέν θ' ἀκούσουν πιά μέ τ' αὐτιά, ἀλλά θά δοῦν μέ τά μάτια τά πειστήρια τῆς ἐνοχῆς, πού θά παρουσιαστοῦν στή σύνοδο.

Τό βράδυ τῆς ἴδιας μέρας κάποιος ἄγνωστος, κουρασμένος καί κατασκοπισμένος ὀδοιπόρος, ἔφτασε στήν Τύρο. Κατευθύνθηκε ἀμέσως στό σπίτι τοῦ πατριάρχη τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ποίος ἦταν λοιπόν; Ἕνας ἄνθρωπος πού ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ τόν ἔστειλε στήν κατάλληλη ὥρα. Μιά καινούργια νίκη ἐτοιμαζόταν γιά τόν Μ. Ἀθανάσιο. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀγρυπνοῦσε πάνω ἀπό τόν ἡρωϊκό ἀγωνιστή.

Τήν ἄλλη μέρα ἡ σύνοδος συγκεντρώθηκε πάλι γιά συνεδρίαση. Ὅταν ὅλοι οἱ ἐπίσκοποι κατέλαβαν τίς θέσεις τους, ἕνα μυστηριῶδες κουτί μεταφέρθηκε στήν αἴθουσα καί τοποθετήθηκε κάτω ἀπό τά βλέμματα ὄλων.

Σιγή βασίλευε στήν αἴθουσα... Τά μάτια ἦταν καρφωμένα στό κουτί. Οἱ ἀναπνοές σχεδόν συγκρατημένες.

Τό κουτί ἀνοίχτηκε τελετουργικά. Ἕνα ἀνθρώπινο χέρι, ταριχευμένο, πρόβαλε.

- Ἀθανάσιε, εἶπαν οἱ ἀρειανοί. Τό χέρι αὐτό σέ κατηγορεῖ συντριπτικά! Εἶναι τό χέρι τοῦ ἐπισκόπου Ἀρσενίου. Ἀπολογήσου καί πές μας καθαρά, γιατί τό ἔκοψες;

Ένα πανδαιμόνιο άποδοκιμασιών άκολούθησε:

Φράσεις βαριές ξεπηδοῦσαν από τά στόματα τῶν άρειανῶν μαζί μέ τούς άφρους τῆς λύσσας τους. Ὁ άγιος καθόταν ήρεμος καί σιωπηλός στό έδώλιο τοῦ κατηγορουμένου. Σέ λίγο σηκώθηκε όρθός, σήκωσε τό χέρι γιά νά έπιβάλη σιωπή, καί εἶπε:

- Ὑπάρχει κανείς ανάμεσά μας πού γνώρισε προσωπικά τόν έπίσκοπο Ἀρσένιο;

Πολλοί από τούς συνοδικούς βεβαίωσαν ότι τόν εἶχαν γνωρίσει.

Ὁ Μ. Ἀθανάσιος κάλεσε άμέσως κάποιον από τή συνοδεία του καί ζήτησε νά οδηγήσουν άμέσως στή σύνοδο τόν ξένο πού χθές βράδυ εἶχε φτάσει στήν πόλη. Πέρασαν λίγες στιγμές φοβερῆς άναμονῆς.

Καί νά, μπαίνει στήν αίθουσα ένας άγνωστος άνθρωπος. Τό κεφάλι του εἶναι σκυμμένο μπροστά, τόσο πού δέν διακρίνεται κᾶν τό πρόσωπό του. Τό σῶμα του εἶναι τυλιγμένο σ' ένα μανδύα φαρδύ, πού τόν σκεπάζει έντελῶς. Ὁ άγνωστος στέκεται στή μέση τῆς συνόδου.

Ἡ ένταση πού υπάρχει στήν άτμόσφαιρα εἶναι άπερίγραπτή. Λίγες στιγμές άκόμη... Ὁ πατριάρχης προχωρεῖ. Στέκεται δίπλα στόν άγνωστο, καί τοῦ σηκώνει τό μέτωπο. Μιά κραυγή καταπλήξεως δόνησε τήν αίθουσα.

- Μήπως λοιπόν εἶναι αυτό τό θῦμα μου; Μήπως εἶναι αυτός ό έπίσκοπος πού έγώ σκότωσα; ρώτησε ό Μ. Ἀθανάσιος. Νᾶτος λοιπόν, αυτός πού ζητοῦν οἱ κατήγοροί μου! Αυτός πού τοῦ φέρθηκα τόσο ὕβριστικά μετά τόν θάνατό του, κόβοντάς του τό χέρι!...

Ναί, ό άνθρωπος αυτός ἦταν ό έπίσκοπος Ἀρσένιος! Δέν μπορούσε νά τό άμφισβητήση κανείς. Μιά φοβερή θύελλα ξέσπασε στήν αίθουσα. Οἱ άρειανοί δέν μπορούσαν πιά νά σταθοῦν εκεί οὔτε γιά ένα λεπτό.

Μά ό πατριάρχης δέν βιαζόταν... Προχώρησε πάλι στόν έπίσκοπο Ἀρσένιο, σήκωσε σιγά-σιγά τίς πτυχές τοῦ μανδύα καί άποκάλυψε πρῶτα τό ένα καί ὕστερα τό άλλο χέρι. Ἔδειξε στους έπισκόπους καί τά δύο χέρια, καί τό δεξί καί τό άριστερό, καί εἶπε:

- Φυσικά, δέν φαντάζομαι νά περιμένη κανείς από σᾶς νά δῆ καί τρίτο χέρι. Νομίζω πώς μάλλον από δύο μᾶς έδωσε σέ όλους ό Θεός!...

Ἡ άποκάλυψη ἦταν συντριπτική! Ἡ αλήθεια γι' άλλη μία φορά θριάμβευσε...

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(βιβλίο: Ο στρατιώτης τῆς ἀλήθειας)

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗ

(Πηγή ψηφ. κειμένου: askitikon.eu)